

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC R SRL**, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor

Obiectul contestației îl reprezintă obligațiile suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. având la bază Raportul de inspecție fiscală nr., în sumă de **lei**, reprezentând:

- lei - taxa pe valoare adăugată
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată
- lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, este legal investit să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată **SC R SRL** solicită desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. și a Raportului de inspecție fiscală nr., ca fiind neteminice și nelegale.

Contestatoarea susține că, organele de inspecție fiscală au constatat că taxa pe valoare adăugată deductibilă provine în principal din:

- factura fiscală nr. emisă de SC SRL , reprezentând achiziția a două betoniere de 350 litri, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei;
- factura fiscală nr. emisă de SC SRL, reprezentând avans pentru vibropresă și 2 matrițe, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei;
- factura fiscală nr. emisă de SC SRL, prin care se stornează avansul în sumă de lei, și se facturează vibropresă și 2 matrițe, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

De asemenea, se mai arată că, prin Procesul verbal nr. întocmit de către Garda Financiară s-au constatat următoarele:

În data de 08.10.2004 **SC R SRL** a cumpărat cu factura fiscală seria două betoniere de 350 litri, în valoare totală de " lei" din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei de la SC SRL. Pe factura fiscală mai sus menționată, SC SRL este identificată cu numărul de înregistrare și CUI R.

În urma verificării în baza de date a Ministerului Economiei și Finanțelor s-a constatat că acest cod de înregistrare nu există, precum și faptul că județul Cluj are indicativul de județ 12 și nu 04 cum este înscris pe factura fiscală. Acest aspect este confirmat și de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Cluj, prin adresa nr..

Totodată, prin adesa nr. D.G.F.P. specifică că factura fiscală seria a fost ridicată în numele AF , de la SC SA, distribuitor autorizat pentru vânzarea de imprimare, rezultând că operațiunea consemnată în această factură este fictivă.

De asemenea, s-a constatat că, cele două betoniere identificate cu Matricola 244 și 245 au capacitatea de 300 și nu 350 litrii, așa cum este înscris pe factură, date preluate de pe plăcuțele cu date tehnice, aplicate pe fiecare betonieră.

Administratorul societății nu a putut pune la dispoziția organelor de control documentele de plată a contravalorii celor două betoniere, precizând că nu găsește aceste documente.

În data de 18.07.2004 **SC R SRL** înregistrează factura fiscală seria emisă de SC SRL , constând în avans vibropresă pavele și anexe 2 matrițe în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată lei, avans neachitat către SC SRL, stornat ulterior prin factura fiscală nr..

În data de 05.08.2004 **SC R SRL** achiziționează cu factura fiscală nr. o vibropresă și două matrițe, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

În urma verificării efectuate de Garda Financiară la SC SRL, s-a constatat că societatea nu a deținut și nu a aprovizionat un asemenea utilaj, astfel încât nu avea posibilitatea să vândă acest produs, precum și faptul că nu a avut nici o relație economică cu **SC R SRL**. De asemenea, facturile fiscale seria, respectiv nr. nu aparține presupusului furnizor, precum și faptul că amprena ștampilei nu aparține și nu are caracteristicile ștampilei SC SRL.

Prin adresa nr. Garda Financiară precizează că, blocul de facturi fiscale seria , din care face parte și factura fiscală nr., a fost achiziționat de către SC SRL, iar factură fiscală mai sus menționată a fost folosită de societate încă din data de 27.09.2001 pentru comercializarea de carburanți către SC SRL . De asemenea, mai precizează că, falsitatea facturii fiscale seria completată cu datele SC SRL reiese și din faptul că majoritatea caracterelor tipografice sunt diferite comparative cu cele inscripționate pe factura fiscală legală emisă de SC.

Contestatoare susține faptul că, organele de inspecție fiscală au preluat susținerile din Procesul verbal nr. întocmit de Garda Financiară , proces verbal care a fost atacat în instanță, făcând obiectul unui dosar civil în cadrul căruia s-a admis efectuarea unei expertize contabile, ce are ca obiectiv verificarea legalității constatărilor Gărzii Financiare.

Totodată, se arată că, prin întocmirea celor două acte ”nu s-a dat valoare art.9 din O.G. nr.92/2003 modificată, fapt pentru care vă rog să vă exprimați punctul de vedere asupra susținerilor administratorului ”.

SC R SRL precizează că, au fost încălcate dispozițiile art.12 din O.G. nr.92/2003, în sensul că s-au făcut afirmații referitoare la înregistrări fictive în contabilitate, dar nu s-au adus nici o probă în acest sens.

De asemenea, contestatoarea susține că, cele două acte fiscale nu s-au bazat pe o cercetare a organelor fiscale și nu s-a respectat dispozițiile art.45 din O.G. nr.92/2003 modificată, coroborat cu art.65 din O.G. nr.92/2003, atrăgând desființarea actelor atacate”.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în sumă totală de lei reprezentând: lei diferență taxa pe valoare adăugate, lei majorări de întârziere aferente diferenței de taxa pe valoare adăugată și lei penalități de întârziere aferente diferenței de taxa pe valoare adăugată.

Verificarea s-a efectuat în baza adresei nr. emisă de către Garda Financiară , înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., prin care se înaintează Procesul verbal

de constatare nr. întocmit la **SC R SRL**, în vederea determinării obligațiilor de plată către bugetul de stat.

Perioada verificată este iulie – octombrie 2004.

În urma verificării, organele de inspecție fiscale au constatat că taxa pe valoare adăugată provine în mare parte din:

- factura fiscală nr. emisă de SC SRL reprezentând achiziția a două betonere de 350 litri, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei;

- facturi fiscale emise de către SC SRL, astfel:

1) factura fiscală nr. reprezentând avans pentru vibropresă și 2 matrițe, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei;

2) factura fiscală nr., prin care se stornează avansul în sumă de lei, și se facturează vibropresă și 2 matrițe, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei, rezultând un total de plată al facturii în sumă de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

În cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., se arată că, organele de control ale Garzii Financiare, prin "Procesul Verbal de Constatare nr." au constatat următoarele:

În data de 08.10.2004 **SC R SRL** a cumpărat cu factura fiscală seria nr. două betoniere de 350 litri, în valoare totală de " lei" din care taxa pe valoare adăugată în sumă de 690 lei de la SC SRL. Pe factura fiscală mai sus menționată, SC SRL este identificată cu numărul de înregistrare J04/ și CUI R.

În urma verificării în baza de date a Ministerului Economiei și Finanțelor s-a constatat că acest cod de înregistrare nu există, precum și faptul că județul Cluj are indicativul de județ 12 și nu 04 cum este înscris pe factura fiscală. Acest aspect este confirmat și de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Cluj, prin adresa nr..

Totodată, prin adesa nr. D.G.F.P. specifică că factura fiscală seria fost ridicată pentru AF, de la SC SA, distribuitor autorizat pentru vânzarea de imprimare, rezultând că operațiunea consemnată în această factură este fictivă.

Administratorul societății nu a putut pune la dispoziția organelor de control documentele de plată a contravalorii celor două betoniere, precizând că nu găsește aceste documente.

De asemenea, s-a constatat că, cele două betoniere identificate cu Matricola 244 și 245 au capacitatea de 300 și nu 350 litrii, așa cum este înscris pe factură, date preluate de pe plăcuțele cu date tehnice, aplicate pe fiecare betonieră.

În data de 18.07.2004 SC SRL înregistrează factura fiscală seria nr. emisă de SC SRL, constând în avans vibropresă pavele și anexe 2 matrițe în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată lei, avans neachitat către, stornat ulterior prin factura fiscală nr..

În data de 05.08.2004 **SC R SRL** achiziționează cu factura fiscală nr. o vibropresă și două matrițe, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

În urma verificării efectuate de Garda Financiară Vâlcea la SC SRL, s-a constatat că societatea nu a deținut și nu a aprovizionat un asemenea utilaj, astfel încât nu avea posibilitatea să vândă acest produs, precum și faptul că nu a avut nici o relație economică cu **SC r SRL**. De asemenea, facturile fiscale seria nr., respectiv nr. nu aparține presupusului furnizor, precum și faptul că amprena ștampilei nu aparține nu are caracteristicile ștampilei SC SRL.

Prin adresa nr. Garda Financiară constată că blocul de facturi fiscale seria nr., din care face parte și factura fiscală nr.5838389, a fost achiziționat de către SC SRL, iar factura mai sus menționată a fost folosită de societate încă din data de 27.09.2001 pentru comercializarea de carburanți către SC SRL. De asemenea, se mai precizează faptul, falsitatea facturii fiscale seria nr. completată cu datele SC SRL reiese și din faptul că majoritatea caracterelor tipografice sunt diferite comparative cu cele inscripționate pe factura fiscală legală emisă de SC SRL.

Având în vedere constatările Gărzii Financiare , prin Procesul Verbal de Constatare nr., aceste constatări au constituit pentru organele de inspecție fiscală mijloace de probă, conform prevederilor art.48, alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pentru determinarea stării de fapt fiscale a societății.

Ca urmare a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală nu au acceptat deductibilitatea taxei pe valoare adăugată în sumă de lei, conform art.145, alin. (1) și (8), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a Deciziei nr.5/15.01.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pentru diferența de taxă pe valoare adăugată, în sumă de lei au fost calculate majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, conform art.115, alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații, este dacă societatea avea dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată înscrisă în facturi fiscale de aprovizionare, în condițiile în care, în urma verificării au rezultat că numerele și seriile acestora sunt atribuite altor societăți furnizoare decât cele înscrise în facturile în cauză.

În fapt, organele de inspecție fiscală au efectuat verificarea la **SC R SRL**, în baza adresei nr. emisă de Garda Financiară, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., prin care se înaintează Procesul Verbal de Constatare nr., în conformitate cu prevederile art.7, lit.f) din O.U.G. nr.91/2003 privind organizarea Garzii Financiare, în vederea stabilirii întregului prejudiciu creat bugetului statului.

Perioada verificată este iulie – octombrie 2004.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea a înregistrat în perioada verificată, în evidența contabilă, taxa pe valoare adăugată aferentă:

- facturii fiscale nr. emisă de SC SRL Cluj, reprezentând achiziția a două betoniere de 350 litri în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.
- facturii fiscale nr. emisă de S SRL reprezentând avans pentru vibropresă și 2 matrițe, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei;
- facturii fiscală nr. emisă de SC SRL, prin care se stornează avansul în sumă de lei, și se facturează vibropresă și 2 matrițe, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei, rezultând un total de plată al facturii în sumă de lei, din care taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

Urmare a controalelor efectuate, de către Garda Financiară Râmnicu și D.G.F.P. , cu privire la realitatea și legalitatea achizițiilor efectuate de către SC SRL, s-a constatat că facturile fiscale nr. și nr. emise de SC SRL, respectiv factura fiscală nr. emisă de SC SRL , nu au fost achiziționate de societățile respective, nu au fost emise de aceste societăți, societățile mai sus menționate neavând nici o relație economică cu contestatoarea.

Astfel, organele de inspecție fiscală în baza constatărilor din Procesul Verbal de Constatare nr. întocmit de către Garda Financiară și transmis organelor de inspecție fiscală

prin adresa nr., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală II sub nr. și a constatărilor din Raportul de Inspecție Fiscală nr., nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoare adăugată în sumă de lei.

Pentru diferența de taxa pe valoare adăugată, în sumă de lei, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de 8.915 lei și penalități de întârziere în sumă de lei, conform art.115, alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile la data verificării:

“Art. 126

(1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).”

Art. 127

“(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.”

Art. 128

“(1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.”

Art.145

“(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

[...]

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

[...]

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factura fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art.155 alin.(8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art.150 alin.(1) lit. b) și art.151 alin.(1) lit. b), care sunt înregistrați ca

plătitori de taxa pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art.155 alin. (4);”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține faptul că orice persoană înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoare adăugată datorată sau achitată, prin justificarea acesteia cu factură fiscală, factură fiscală întocmită conform prevederilor legale și emisă de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoare adăugată.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, se reține că societatea a înregistrat în evidența contabilă, în perioada iulie – octombrie 2004, taxa pe valoare adăugată deductibilă, în baza facturilor emise de diverși furnizori din țară, în condițiile în care urmare controalelor încrucișate la domiciliul fiscal al furnizorilor, s-a constatat că aceste provin de la persoane juridice care nu au achiziționat aceste facturi fiscale și nu le-au emis, neavând nici o relație economică cu contestatoarea.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, situația de fapt, organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acceptat deductibilitatea taxei pe valoare adăugată în sumă de lei, aferentă facturilor fiscale de la furnizori fictivi, neînregistrați ca plătitori de taxa pe valoare adăugată, fapt pentru care contestația se va respinge ca neântemeiată.

De asemenea urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată, în sumă totală de lei, potrivit principiului de drept “accesoriul urmează principalul “.

În ceea ce privește afirmația contestatoarei, referitoare la faptul că “prin întocmirea celor două acte fiscale nu s-a dat valoare art.9 din O.G. nr.92/2003 modificată” nu poate fi reținută în susținerea cauzei întrucât, organele de inspecție fiscală au oferit contestatoarei posibilitatea exprimării punctului de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante, înaintea luării deciziei, fapt confirmat de declarația pe propria răspundere a administratorului **SC R SRL**, anexată la dosarul cauzei, aspect menționat și în capitolul IV ”Discuția finală cu contribuabilul” din Raportul de inspecție fiscală nr..

Referitor la punctul de vedere al administratorul societății dl. exprimat în declarația pe propria răspundere, ”că nu este de acord cu constatările inspecției fiscale motivând faptul că societatea a respectat întocmai Legea nr.571/2003, în special art.152² cu privire la răspunderea pentru plata TVA”, nici aceasta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât respectivul articol a fost introdus începând cu data de 01.01.2007 conform Legii nr.343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, iar organele de inspecție fiscală au stabilit diferențele suplimentare aferente perioadei august – octombrie 2004.

De asemenea, afirmația contestatoarei potrivit căreia s-au făcut afirmații referitoare la înregistrări fictive fără a se aduce nici o probă în acest sens, nu poate fi reținută în susținerea cauzei, întrucât toate datele și informațiile au fost obținute în urma controalelor încrucișate din județele Cluj și Vâlcea întreprinse de comisarii Gărzii Financiare, constituind mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt conform art.48, alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la afirmația contestatoarei potrivit căreia cele două acte fiscale nu s-au bazat pe o cercetare a organelor de inspecție fiscală și nu s-au respectat dispozițiile art.43 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu art.65 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aceasta nu se poate reține întrucât, atât Decizia privind

obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., cât și Raportul de inspecție fiscală nr. sunt fundamentate, atât din punct de vedere al stării de fapt, cât și din punct de vedere al prevederilor legale incidente pentru cauza, în speță.

În acest context, de menționat este și faptul că, **urmare a controalelor efectuate, de către Garda Financiară și D.G.F.P. cu privire la realitatea și legalitatea achizițiilor efectuate de către SC R SRL, s-a constatat că facturile fiscale nr. și nr. emise de SC SRL, respectiv factura fiscală nr. emisă de SC SRL, nu au fost achiziționate de societățile respective, nu au fost emise de aceste societăți, iar societățile mai sus menționate nu au avut nici o relație economică cu contestatoarea.** Astfel, constatările de mai sus, precum și constatările Gărzii Financiare cuprinse în Procesul Verbal de Constatare nr. au făcut obiectul solicitării formulate prin adresa la, în conformitate cu prevederile art.7, lit.f) din O.U.G. nr.91/2003 privind organizarea Garzii Financiare, în vederea stabilirii de către organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. a întregului prejudiciu creat bugetului statului de către contestatoarea.

Mai mult decât cele arătate mai sus, se reține că prin contestația formulată, contestatoarea nu argumentează și nu susține cu alte acte sau documente în plus față de cele în baza cărora s-a efectuat inspecția fiscală, care să conducă la modificarea stării fiscale prezentate în Raportul de inspecție fiscală nr. în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.126, alin.(1), art.127, alin.(1), art.128, alin.(1) și art.145, alin.(1), (3), (8) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și a art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea, ca neântemeiată, a contestației formulată de **SC R SRL** pentru suma de **lei**, reprezentând:

- lei - taxa pe valoare adăugată;
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată;
- lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată.